

Földes Tivadar

Ez apám, Földes Tivadar. A kép hátán az Angol--Magyar Bank pecsétje van, ezért gondolom, hogy a kép valami igazolványhoz készült. Apám 18 éves korában leérettségizett, és belépett az Angol--Magyar Bankba. Friedmanról Földesre magyarosított, amikor a bankba került Fiumében. Ez 1912 körül lehetett. [Az Angol--Magyar Bank 1920 májusában alakult meg, úgyhogy valamilyen másik bank alkalmazottja lehetett. -- A szerk.] Nem várták ezt tőle el, csak úgy magyarosított. Valószínűleg azért, mert a banknál jobban hangzott a dolog. Egészen addig ott dolgozott, amíg ki nem tört a háború 1914-ben. Akkor vagy utána, hogy ne kelljen katonának bevonulnia, fölkerült Pestre, és attól kezdve alkalmazott volt itt az Angol--Magyar Banknál, majd egy-két évvel azután, hogy összeházasodtak az anyámmal -- ami 1927-ben volt --, a bank egy leányvállalatához, a Magyar Kenderhez került mint hites könyvvizsgáló. A hites könyvvizsgálatot az 1930-as évek

második felében kötötték vizsgához. Neki megvolt a bizonyítványa erről. A vizsgabizottság elnöke egy bizonyos Antos István volt, aki a felszabadulás után a kommunista pártnak volt a pénzügyi szakértője, és pénzügyminiszter is volt, azt hiszem. [Antos István 1957--1960 között volt pénzügyminiszter. -- A szerk.] Apámnak, mint egész családjának is, magyar volt az anyanyelve. Anyám meg apám a[z anyai] nagyapám halála után, 1927-ben házasodtak össze. Nem tudom, miért, de Rákospalotán esküdtek. Megvan a házassági anyakönyvi kivonat, és azon az szerepel, hogy a polgári házasságkötés helye Rákospalota. Tudomásom szerint nem laktak soha Rákospalotán. Rabbi előtt a [budapesti] Bethlen téren, Schwartz Benjámin előtt esküdtek, mert az István út viszont oda tartozik, oda jártak. Egész életükben bérlakásban laktak, és ezt a mostanit leszámítva én is. Mielőtt én megszülettem volna, a Király utca 82-ben laktak. Ott két szoba volt, az ablakok a Csengery utcára néztek. Onnan azért költöztek el a Liszt Ferenc térre, mert nagy cirkuszosok voltak abból, hogy a ház mellett működött egy kocsmá, a részegek rajcsúroztak, az anyámék meg vödörrel öntötték le őket. Én még a Liszt Ferenc tér 4-ben lévő lakásba születtem. Egy kisebb lakás volt, s az apám úgy gondolta, meg a nagypapa is, hogy nagyobb lakás kell, s a környéken nézett volna egyet. Ajánlották neki a Teréz körút 6. alatti lakást, ami akkor már hónapok óta nem volt kiadva. Azért nem, mert a lakásban lakott egy prostituált, akit a barátja megfojtott. Ennélfogva nem nagyon akartak odaköltözni az emberek. Apámat meg anyámat az ilyesmi nem nagyon zavarta, viszont olcsóbban megkapták a bérletet. 1934-ben költöztünk oda.